

KAYNAK

Balıkesir Halkevi Dergisi

Tarihin Ezelî

Kahramanı

Mehmetcik

Daima

Uyanık

Daima

Tetikte!

KAYNAK

BALIKESİR HALKEVİ

Tarih Karşısında Hezeyan!

Deviren, kırıp döken, silip süpüren yaman bir kasırgayı şehir yeli gibi yumuşaklaştırmak mümkün müdür? Korkunç dalgalarını kabarta kabarta yürüten bir denizi birden sakinleştirmek imkânı var mıdır? İnsanlar ve hatta tabiat bu sorulara: «Hayır, hayır, hayır» demekte tereddüt etmez, değil mi?...

Halbuki ben kasırganın şehir yeline, coşmuş deşizle savimli bir göle, yıldıırımın güle iklâp ettiğini gördüm!

Türkten bahsediyorum. Düşmana saldırırken amansız bir kasırgaya, korkunç bir denize ve insafsız bir yıldırıma benzeyen Türk, dost yanında ve silâhsız kalmış düşman karşısında bir şehir yelidir, berrak bir göldür. Göölü açan bu yeli kasırgaya, göz kamaştıran bu gölü coşkun bir denize, ıtrında asalet uçan bu gölü yıldırıma çevirmek, tabiatı da iacetten bir gaflet olur.

Yukarıdaki sözler, büyük İtalyan şairi (Tasse) ndir.

Şair, Türk milletini ne güzel anlatmış ve ne canlı bir şekilde tasvir etmiş.

Son aylar içinde, şu veya bu suretle Türk haklarına muttasıl dil uzatılmaktadır.

Bu hezeyanlarda, şovalye bir mizacın ruh hâletini görmemek mümkün değildir.

Ermeni bilgileri gibi Gürcü bilgileri de gaflet içindedirler. Ve o kadar gaflet içindedirler ki asırlarca komşuluk ettikleri ve manevi kudretini her millettten daha iyi bildikleri Türk milletinin haklarına göz dikmektedirler.

Tarih boyunca hakkını çiğnetmemiş, her devirde hür ve efendi yaşamış bir milletin değil bir kırım toprağı, bir zorresini bile feda etmeyeceğini bunların anlamamış olmasına sadece hayret ettik. Ve körlüğümüz, şohirliğimiz, büyüğümüz, küçüğümüz birbirimize şunun demekten kendimizi alamadık:

— Zafer şaşkınlığıyla ne yaptıklarını bilmiyenler, bütün tarihi çiğniyerek tarihlerini bizimle de denemek isterlerse en ufak bir ürküntü daymadan haklarımız uğrunda cehennemlere atılmaya gazırız.

KANYAK

Büyük Türk Alimi

Molla Fenârî

Hayatı ve Eserleri

(ŞEMSEDDİN MUHAMMED BİN HAMZA BİN MUHAMMED FENÂRÎ)

751 Hicret yılının Saferinde doğdu. Ona «Fenârî» denilmesi:

1 — Ya babası «Şeyh Hamza» nın Fenârici olmasından,

2 — Ya Maveraünnehirdeki «Fener», köyüne nisbet edilmesinden,

3 — Yahut (Emir Sultan) a (770-833) musanna bir fener takdim edip onun tarafından o ad verilmiş bulunmasındandır.

Bergamalı (Muhiddin Kâfiyeci, 788-879) - ki ondan istifade edenlerdendir birinci şıkkı, bu kâfiyecinin talebesinden meşhur İmam (Celâlettini Süyuti ölümü: 911) ihincisini, «Güldestei Riyâzî İrfan», in yazma bir nüshasının kenarındaki bir kayıta üçüncüsünü tercih eder. Bu kayıt birinci rivayeti de desteklediği için bence daha doğrudur. Bu mals beraber aslının «Maveraünnehir», Türklerinden olması da pek mümkündür. Her iki takdire göre de (Molla Fenârî) nin Türk olduğunda şüphe yoktur. «Fener=»Fenar», de türkçedir.

Mollanın babası «Şeyh Hamza» ule madan ve «Ekberiye», hülefasındandı. Hocası ve Şeyhi (Sadettini Konevi) dir (Ölümü: 671). Hatta onun «Miftahül-gayb», adlı kitabını kendisinden okuyup oğluna da okuttuğu rivayet edilmiştir.

Molla Fenârînin ilk hocası, babasıdır. İlk tasavvuf zevkini veren de odur. Molla pederinden yaptığı tahsili yeter

gö meverek (Afır) lu Alâeddin Ali Esved (Ölümü: 800) ve (Aksaryalı Cemaluddin Muhammed, (Ölümü:791) «en de istifade etmiş o sırada Mısırın İmî hareketli dikkatini çektiği için bulâhara «Kahireye», kadar da İmî bir seyahat yapmıştır. Orada «Elhamdülillah» cümlesinin «İbharîy» e mi, «İşâtiy» e mi olduğu hakkında Mısır alimlerinin fikirlerine aykırı görüşen ve galebeyi çalan tezi, onun Araplar arasındaki önemli şöhrat ve itibarına sebep olmuş, bu hususta Şeyh Ekmeüddin de kendisine taraftar çıkmıştır. (Molla Fenârî) bu Şeyhten de bir hayli fâidelenmiştir.

(Fenârî) babasından aldığı Sofiyâne meşreble (Muhittini Arabî 560 638) ye meyyal idi. Kendisini sevenler o meylli ni Kahirede açıklamamasını halisane tavsiye etmişlerdi. o da bunu kabul etmiş. Demek o sırada Mısır, tasavvuf hususunda bizden geri idi. Arap alimlerinden bir çoğu, Arap olan (Muhiddin)i sevmiyorlardı. Onu haşş, tekfir edenler bile vardı.

(Molla) nın Mısırda kazandığı şeref ve hürmet büyüktür. Bursaya döndüğü zaman o, «Yalnız nokuttan yüz elli bin Dinarı kâmilül ayâr» (I) ı da beraberinde getirmişti.

(Fenârî) geri ilimlerde, heyette, ri yaziyede, hülele aklı ve nakli bilgilerde

[1] Şakayiki Numaniyye

en yüksek payeye ermişti. Onun için o, avdetinde manastır medresesi müderrisliğine ve (Murat Hüdavendigâr) zamanında da Bursa kadılığına tayin edilmekle beraber bütün osmanlı devletinin de «Şeyhülislâm ve müftelelnam» ı olmuştur. (828) (I) osmanlı devletinin ilk şeyhülislâmı işte bu zât tır. Artık devletin harici ve dahili işleri dâima ona danışılıyor, onun bir dediği iki olmuyordu. O, bütün Osmanlı ülkesinin ifta ve kazasında yegâne merci idi. Bir yandan resmî işlerini yaparken bir yandan da muhtelif diyardan akın akın gelen talebeye ders okutuyor, telifat yapıyordu.

(Molla Fenârî) Cuma günleri camiye giderken, evi ile cami arasındaki «yollarda Havas ve avam izdiham idüp saf saf, mevkifi selâmda dururlar idi» (II)

(Fenârî), hakkı pervasızca söylemekten çekinmiyen, ilmi vakarını, zeti şerefini her şeyin üstünde gören eşsiz âlimlerdendi. O, kadılığı zamanında (Yıldırım Bayezit) in, bizzat gördüğü bir mesele hakkındaki şahitliğini bile «Siz târiki cemaatsız deyin» ret etmişti. Bunun üzerine (Yıldırım) sarayına yakın bir yerde cami yaptırmış, orada muhtazaman cemaata devamı bağlamıştır. Başka bir işten dolayı yine onunla araları açılmıştı. (Molla) şâhâne mevki ve ikbalini terk ile Bursadan kaçıp «Karaman» ülkesine gitmiş, Emir Muhammed Bin Alâeddin in hüsnü kabulüne mazhar olmuştur. Emir ona günde bin akçe «Vazife», talebesine de 500 akçe «Ulufe» tahsis etti. Karaman

[I] Tarihler tamamen hicridir.

[II] Şakayiki Numaniyye

âlim ve müelliflerinden (Sarı Yakub) ile (Nâğdeli Kara Yakup) (ölümü: 83) o sırada kendisinden faydalandı.

Padişah, (Molla) yı gücendirdiğine çok peşiman olmuştur. (Emir Muhammed in tavassutu ile hocanın gönlünü aldı, Hoca yine Bursaya geldi.

Onun Tasavvufta en çok faydalandığı zât (Hacı Bayram Veli), (ölümü: 833) nin şeyhi Kayserli (Hamidüddin, ölümü 815) dir. İçindeki kemalâtını gizlemek emelile, ümmî bir adam tavrına girip Bursada ekmekcilikle iştigal eden ve bundan dolayı kendisine (Socucu Baba) denilen bu büyük zâtın yalnız Bursada değil, bütün Anadolu da icra ettiği irfaî tesir, çok önemlidir. Bu babda fazla malumat almak isteyenlere rahmetli (Mehmet Ali Aynî) nin «Hacı Bayram Veli» adlı eşsiz kitabını okumalarını tavsiye ederim.

(Molla) nın, (Abdüllâtifi makdisi, 786 856) den de «Zeyniyye», adab ve irfanını almış olduğu rivayet edilmektedir ki, mezar teşinde da elyevm bu âlâmet göze çarpar.

Yukarda (Fenârî) nin büyük bir servet sahibi olduğuna işaret etmiştik. Bu servet yalnız Mısırdan gelmemiş. (Murad Hüdavendigâr) dan itibaren (Yıldırım Bırazid, Çelebi Mehmed, ikinci Murad) da ona bol bol ihsanlarda bulunmuştu. Fakat (Molla Fenârî) buna rağmen fakirâne bir hayat içinde yaşıyordu. Eibisesi eski ve yamalı idi. Kendisinin ve âilesinin mâişetini «Gazalılık» ile teminediyor. Servetini bilhassa, tahsil çağındaki fakir talebeye harcıyordu. O, bir de Cami ve Medrese yaptırmıştı.

(Molla) nın iki kuvvetli muâvızı vardı: biri âlimlerden (Hatip zâde)

Öbürü de mücahid ve hayırperver ve zîrlerden meşhur (İvaz paşa) Hatipzade, Mollanın telifatını beğenmiyor, onlardan daha mükemmellerini yapabileceğini, onun işgal ettiği makamın ancak kendisinin hakkı olduğunu söyleyordu. (İvaz Paşa) da her halde Mollanın bu kadar nüfuzuna tahammül edemiyordu. Bu iki zatın gösterdiği aleyhdarlıklara rağmen (Molla Fenari) daima yükselmiş ve galebeyi temin etmiştir.

(Fenari) Hac ferizesini (822) de ifa etti. Dönüşünde Mısır Hükümdarı (Müeyyed Mahmud-i Zahirî 824)nin reca ve ısrarile Kahireye uğrayup orada muhtelif alimlerle muhase ve muhabbede bulundu Kutübe geçti. «Mescidi Aksâ» yı de ziyaret attı sonra yine Bursaya geldi.

Bir müddet sonra gözlerine bir hastalık arız olmuş, hatta rivayete göre görme nimetinden büsbütün mahrum kalmıştı. Bundan çok müessirdi Mele (İvaz Paşanın) nın «İşte cezasını buldu. Ben onun cezaze namazını da kılacağım», yolundaki şemateti ona dokunmuştu. Buna karşı Molla «o cezaze namazının adap ve erkânını benim kadar bilmez, onun cezaze namazını inşallah usulünce ben kılacağım», diyor, rakibine ileniyordu.

Bir müddet sonra (Molla) nın gözleri açılmış, (İvaz Paşa) ise gözlerinden mahrum kalmış ve cezaze namazını da Molla kılması.

(Molla) bu yeni sıhhatının bir şükranesi olmak üzere Antalya yola ikinci defa hacca gitti (833). Dönüşte yine Kahireye uğradı. Bursaya geldi.

Artık yaşı 83 ü bulmuştu. «Cennetülfirtevs» terkibinin delâleti veçhile (Recep 834) de Hakka yürüdü. Neşini emsali görülmemiş büyük bir cemaatle

kendi camisinin hariresine gömdüler. (Molla Fenari) nin başlıca eserleri şunlardır:

1 — «Fusulül-Bedayi fi usulüşşerayi». Bu kitabını 30 yılda bitirmiştir. (Fah-rülselâm Pezdevî ölümü: 482) nin metni ni (İbni Hacıp. 571 646) nin mutassısı usule ait malûmatın hülsesini bu kitapta zikretmiştir oğlu Muhammed Şah (ölümü 839) tarafından tahşiye edilen bk eser (Şeyh Yusuf Mağribi) katından da ihtisar edilmiştir.)]

2 — «Fatıha tefsiri», (Matbudur. İçinde tasavvuf da vardır. Müellifin el yazısı ile olan nüsha İstanbulda «Çarşamba, Murat Molla», kütüphanesinde ve müsveddesi de «Mahmud Paşa» kütüphanesindedir.)

3 — «Emuzecül Ulûm» Yüz fennî ihtiva eden bu eser, oğlu (Muhammed Şah) tarafından şerh edilmiştir.

4 — «Risalei Manzume», Yirmi kitadan ibarattır. Her biri bir ilme aittir. (Molla Fenari) zamanın alimlerini bununla imtihan ederdi. Bunu da (Muhammed Şah) şerh etti.

5 — «Risalei Esriyye şerhi», Âdâba yani, Fennî Münazzeraya aittir. Kısa, bir günde telif edilmiştir.

6 — «Fetâiz Şerhi», Miraz meselelerine dâirdir.

7 — «Talikat», (Sivvid Şerif, ölümü: 814) in, «Şerhi Mavakif», ısa. Bu eserinde müellif, o koca «Sıyyid», in bir çok mütâlaalarını çözülmüştür.

8 — «Şerhi Şamsiyye», (Kutbüddini Razi) nin eserine. Mantika âit.

9 — «Üveysatül efkâr fi ihtiyaril obsar», Müşkil sâilleri ve bazı itikatları müstemildir.

10 — «Fevaldi Gıyasiyye şerhi»

11 — «Hâşiyel Cabari»

12 — Nihayden bir eser. Oğlu

AKŞAM

Ağır ağır her yere çökerken garip akşam,
Suda kızıl gölgeler binbir renkle kaynaşır..
Yeşil sıra dağlarda görünür bin ihtişam;
Yuvaya dönen kuşlar cıvıldaşıp oynar...

Engin muhayyelemin harap sahillerine,
Bir kırık sandal gibi binbir hayal yanaşır..
Kahkahadan bir yelken açtım gam yellerine,
Üstünde gözyaşları martı gibi oynar...

M. Kemal Erian

RÜYA

Rüya dolu bir akşam incek gözlerime,
Hiç tanımadığım bir şehir göreceğim.
Bu tatlı uyku gözlerimden gidiyor
Rüyamı tabir et anne diyeceğim.

Duaların kadar aziz küçüğün
Kırılmaması için bakacakım dalgın
gözlerle

Anneciğim anneciğim beni avut
Yalan dahi olsa tatlı sözlerle.

Şafaklar içinde eriyen şehrim,
Artık rüyama hiç girmiycek mi?
Ne kadar güzeldi anneciğim,
Denizde gödüğüm beyaz gemi

Nerde avuçlarımda duran boncuk
Nerde anneciğim sırmalı elbiselerim.
Gümüşten kabızlı kılıncım ile
Ben sahiden askerim.

Yoksa yine rüyamı görüyorum,
Bu derin uykudan uyandırın beni.
Herkes unutmamış anneciğim
Sırlı bir âlem içinde sevdiklerini.

Nihat Akyl

Not: «Salkım», isimli kitabımdan.

(Mehmed Şah) Şerhetmiştir.

13 — Kitabüssalât. namaz meseleleri hakkında.

14 — «Esasüttasrif» Gramere âit.

15 — «Şerhi İsaguci», Mantıktan

16 — «Namus Şerhi», (Sadreddini Konevi) nin eserine.

17 — Usulüddin fiesrari vusulü vel yakle», Tasavvufa dâir.

18 — «Vahdeti Vücd», Tasavvuf tan.

19 — «Hâşiyel uauli pezdavi»

20 — «Hâşiyel telhisi camil ahlûti»

21 — «Mihimmat Fenari», Mecmua

22 — Talikati ıstilahati sufiyye tilkağâni

Bunlardan yalnız «Fusulül bedayi», Fatıha tefsiri, İsaguci şehri, matbudur.

(Molla Fenari) nin tabiatı şirriyyesi de yüksekti, (Abdüllatifî makdisû) ye yazdığı manzumu ile onun esnabı «Şekâik», de münderristir. O cevabi manzumenin bir misrâında Molaya «Dinin güneşi: Şemsüddin», denilipören ihtimal şemsedain lâkabı dabundan doğmuştur.

Vefatında kendi telifatından başka üç de büyük servet bıraktı: İki âlim evlâdı olan (Yusuf Balı, Ölümü: 846) (Muhammed Şah) ile 10000 cild kitap Tanrı cümlesinde razı olsun

H. BASRİ ÇANTAY

Mehazlar: Kamusül âlam, Şakaiki Numaniye, Osmanlı Müellifleri: Mehmed Tahir, Mevzuatülulum, Hacı Bayramı Veli: Mehmed Ali Ayni, İlmiyye Salnamesi, Keşfüzzunun, Tevarihî Hulefa; Cevdet Paşa vs...

Göçer sayımızdaki [Serç.] şirinde bazı kelimeler yanlış dizilmiştir. Bunların doğru misrâlarını özür dilliyerek aşağıda tekrarlıyoruz:

Bir İpek tüyde bin çelik iman

Ki o fillerdi tangı «Ebrehe» nin

Dedi şahin vekar ü azm ile:

— Biz

«Candemir» tövbe etti, and içti.

Sosyete ve Ahlâk

NURETTİN ÜNEN

Rejim ve Devlet şekli ne olursa olsun, her cemiyetten bir üst tabaka olduğu inkâr edilemez.

Tabaka (Vatandaş), daima bu üst tabakayı taklit eder. Giyim modasından tutun da, düşüncelerimize kadar tesir eden, bu üst tabakanın hareketleridir. Ahlâk da böyledir. Bir nehir gibi yukarıdan aşağıya akar. Eğer bu akış normal değilse, veya henüz tabii mecrasını bulmamışsa, yolunun üzerinde rastladığı moleözler da sürükleyip gidiyorsa, toplum bundan elbette zarar görür, aşınır ve yıranır.

Bir cemiyette ahlûkî düşüklük başlanmışsa, bunun sorumlusu hiç şüphesiz üst tabakadır. Çünkü çıkış oradandır, akış oradan başlar.

Tarih boyunca sabit olduğumuz yıkılışlar, Çağlayan haline gelen bu akışların verimidir.

Üst tabaka Demokrasilerde de vardır. Bu inkâr edilemez. Bir Kral kadar bir Cumhuriyet Başkanı da üst tabakanın başında gelir. Mutlak eşitlik prensipleri hayal olduğuna göre, bir tahsildarla bir Maliye Bakanını, bir eskici ile bir Milyoneri eşit tutamayız.

Eskicinin hayatı milyonlarca meçhuldür. Lâkin dir avuç zenginlerin hayatı, yüzbinlerce esnafın malûmudur.

Bir İnce Hâkûmet Tabibinin hayatı, karakteri, bir Tıp Profesörüne bilinmez. Lâkin bütün tabiplere o Profesörün meslek ahlâkı canlı bir örnektir.

Bir Muhasebecinin ihtilâsı, bir Bau-

kerin karakterini bozamaz. Lâkin bir müteahhidin kazanc için tuttuğu gayri meşru yol, bir taşarona hastalık gibi ayıplanabilir.

Meslek Ulularının ahlâkı, Devlet adamlarının ahlâkı ne ekirse cemiyetten o bîçir.

Rüşvet, İhtilâs, anaför, hediye.. V.S. Bütün bunlar nerede başlar, nerede biter? İşte önümüzde koskoca bir tarih...

Vakın Üst tabakayı da Cemiyet yaratır. Fakat, yine o Cemiyetin bağrından kötü günleri yok eden dehalar da doğar.

Eskinin Peygamberleri, yeni devrin Şefleri, Üst tabakanın alt üst ettiği cemiyeti yeni ve normal düzene sokmak için yaratılmış üst adamlardır. Bir millet uçarına yuvarlanmakta iken böyle deha yaratabilmişse ancak yeni bir hayat kazınmak imkânını da bulabilmiştir.

Şayet ortaya böyle bir dahi çıkar mamışsa tarih sahnesinden çekilip gitmiştir.

Cemiyetlerin yalnız siyasî dehalara değil, daha fazla Sosyal dehalara ihtiyacı vardır.

İçtimai umdeler yaratmayıp, yalnız dış politikada göz kamıştırıcı sonuçlar alan dehaların soan eefeslerini verdikleri gün, yükselttikleri cemiyetlerin de derhal çöküntülerini görüyoruz.

Bu söküş, zarfa göre mezuşun pek cüz olduğundandır. Milletın mukaddarına hâkim olan üst tabaka, yüklendi.

Kıyıda Akşam

Masmavi bir renge,
Yıldız dokuyor geceler.
Kuşlar yuvalarında sakin,
Huzur sinmit sulara,
Renk, renk açılan ufak,
Bir mevsim müjdeliyor!

Masmavi bir renge,
Yıldız dokuyor geceler,
Akşam, uyuyor sandalımızda.

— Mahmut KURU —

Kalbimin Duası

Yaralı bir kuşum kaçamıyorum
Kanımdı kırılmış uçamıyorum
Derdimi kimseye açamıyorum
Alnımın ne kara yazısı varmış.

Gözümde beliren türap oluyor
Emellerim bütün serap oluyor
Gençliğim gurbette harap oluyor
Alnımın ne kara yazısı varmış

Ben artık kendimden geçtim dostlarım
İztirap zehiri içtim dostlarım
Ölümü kendime seçtim dostlarım
Alnımın ne kara yazısı varmış.

Mehdi Yazansoy

İşin katlanmasa ne kadar hazine..

Fena ahlâk akışını bir setle durduramayan milletler, siz tarihin ne günah siz kurbanlarıyorsunuz!..

Zavallı tarih, bir güneş kadar aydınlatılabildiğin halde hâlâ seni göremiyenler var!

Bayramiç: Nurettin ÜNEN

ği mesuliyettir. Bulunduğu mevki nisbetinde büyük olduğunu idrak edemezse, vay o milletin haline... Milletler yıpratıcılara değil yaratıcılara susamıştır.

Üst tabaka, vatanseverliğini, ancak tabasına iyi örnekler vermekle isbat edebilir. Yurtsever bir üst tabakadan gerçek bir ahlâk akışı beklenir. Ahlâk sızlığın korunması, hatta, baş göstermemesi için tek çare, üst tabakanın bir ahlâksızlık örneği vermemesidir.

Milletin kendisini idare edenleri kritik edebilmesi, kendisine kötü örnekler yollayan bu kaynağı (üst tabakayı) kurup daha berrak bir kaynak bulabilmesi için, insanlığın ve vatandaşlığın kendisine bahşettiği hak ve vazifeleri bilmesi lâzımdır.

Millet bilim yolunda tek tek aydınlanmadıkça, idare şekli ve rejim ne olursa olsun, üst tabakanın mahkûmudur.

Bu gibi milletler henüz yıkılmamışlarsa, bunu talih ve tesadüf eseri iyi ahlâk akışlarına borçludurlar.

Fakat, ergeç mukadderlerinin kendilerini beklemede olduğunu asla hatırdan çıkarmamalıdır.

Ahlâkın ne hükümet şekli ve ne de rejimle ilgisi yoktur. Ahlâk, Demokrasinin esaslarından olmakla beraber, bazan demokrat bir devlet, mütebit fakat namuslu bir kiral kadar olsun vatandaşlarını mesut edemez.

İyi ahlâk akışının, kötü ahlâkı yoketmenin sırası, bu günkü cemiyet için üst tabakanın, yarınki sosyete için doğrudan doğruya öğretmenlerin elindedir.

Bir cemiyeti yıkmak ne işreç.. Bir cemiyetin de, göz göre göre bu yıki-

Hafıza sağlığın temelidir

Fikrin inkişafı için lâzım olan şeylerden biri de ancak iyi bir beyne sahip olmaktır. Fikrin sıhatimizde büyük bir rol oynadığını biliyoruz. Fakat fikir keyfiyeti ve kemiyetinin birçok tıbbi şartlarla müteessir olduğunu unutmamalıyız. En iyi bir (Beyin), en dayanıklı bir Hafıza kullanıldıkları zaman az hayatı enerji sarf etmiş olanı, az çalışmış olanıdır. Hafıza yetiştirme sistemi muharirleri [madde üzerinde fikir] hakkında en son sistem bir ilim meydana getirmişlerdir. Bu kâmilan yanlıştır. Vacut ile fikrin sıkı bağıtlı ve münasebetini nazarı itibara almayan böyle bir fikir sistemi daha başlangıçta muvaffakiyet sizliğe uğrar. Bu kaideye birçok kimseler muarız olmuşlardır. Dr. Darvün Dr. Ketz, Dr. Conson sürekli vacut hastalıklarına rağmen birçok kimseler de fikri kabiliyetin hiç noksan olmadığı isbat etmişlerdir. Bu böyle olmasa bu iddia sekakta bulunan bir adam bile batıl olur. Sıhhatli bir dimağın umumî vasfında hafızanın terbiye edilmesi son derece önemlidir.

Her ne kadar his bakımından bir çoğumuz bir birimizden farklı isekte hiç bir kimsenin kendisine (Nazım) hâkim değildir. Herkes aynı derin ruhi kasunlarla kendisine bağlıdır.

Biolojik değişiklikler ve bünyevi fikirler bizim aklı görüş ve zihnimizde büyük bir rol oynar. Bir şahsın kendi bedeni tesirleri kendi şahsiyetidir. Bir insanın bedeni kabiliyeti, bakışları ve umumî görüşü tavrında başkalarına büyük bir rol oynar. Şüphesiz başkalarının kide ona...

Fakat bizim kimyevi temammellerimiz dimağımızda bundan daha büyük bir rol oynar ki bu hatırlama kudretimize büyük bir şekilde tesir eder. Şu halde bütün mesele tamamiyle tek bir kelime üzerinde toplanmıştır. o da (yorgunluk) dir. Şüphesiz bu da akıl kifayetinün düşmanı olan hafızayı öldürücü en büyük bir zehirdir, büyük fizikolojist prof. fesör Mosso dir ki. (Âdele yorgunluğu bütün dikkat kudretini mahv eder ve hafızayı hafifletir. Ben Monto Rosya ve Montovis dağlarına birkaç defa tırmandım. Bu dağlarda neler gördüğümü hiç hatırlayamadım. Yorgunluk ile kan zehirlendikçe ve asabiyeti sisteminin enerjisi bozuldukça hafızam ve zihnim fiziki şartlarında yavaş yavaş bozulur.)

Beyinde bulunan her hücre beslene bilmek için muhakkak kana muhtaçtır. Yorulmuş veya nizamından çıkmış bir vucutta devran ile zehirlenme ancak dimağ kifayetsizliğini doğurur. Bir makinenin değişmeyen sıhhati gibi bir insan vücudunda enerji istihsal etmeğe kabiliyetli değildir. Kol uzunluğundaki bir ağırlığı birkaç defa kaldırınız. Dikkat ediniz bu hareket yavaş yavaş zorlaşacak ve nihayet mümkün olmayacaktır. Yorgunluk adaleleri zehirlenmiştir. Bu yüzden onlar da daha fazla hareket yapmağa muktedir değildirler. Düşünce ve hatırlamaya adele yorgunluğu şibidir. Yorucu dimağı çalışmalar yapmış bir kimsenin tecrübe etmişirki dikkat sarfetmek yorgunluk zehirlerini doğurmak demektir. Bu yorgunluğa bir de tamamiyle yorulmuş bir vücudun zehirlerini katınız bu takdirde bu bi-

ULU VARLIK

Öncesiz ve sonrasız
Zamanların içinden,
Şaşmadan işliyerek,
Yürüyor koca düzen

Kapkara bir perdedir,
Sonsuzluklar, boşluklar;
Kafamıza sığmıyor,
Tanrım, bu ululuklar.

Güneş bir mum ışığı,
Dünyamız pervanedir.
Karanlıklar içinde,
Yıldızlar 'efsanedir.

Mustafa SALAN

zim hatırlama kudretimizin bütüt tesirlerini tehlibeli bir duruma düşmüş olacaktır.

Şiddetli bir hastalıktan sonra neka hat halinde iken hepimiz nasıl olduğumuzu pek alâ hatırlayabiliriz. Yalnız bir elbise giymek işi bizi okadar titretir ve zayıf düşürür ki çoğumuz hemen istirahat etmeyi ve işlerimizden çabuk kurtulmayı dört gözle bekleriz. Bu gibi hallerde hepimiz gualük hayatındaki muayyen bazı latibaları kaydetmek zorluğu içinde kaldığımızı, işimize olan kabiliyetsizliğimizi ve bazı hususî hatıraları unuttuğumuzu tecrübe etmişizdir. pisiklete binmek, yürümek ve bahçede çalışmak yahut oyunu oynamakta tıpkı buna benzer amareler doğurur. Ve birçok kimseler bu gibi faaliyetlerden sonra daima dimağı bir zehirlenme his ettiklerini tecrübe etmişlerlerdir.

Çok yüksek irtifalardaki Atmosferin değişik Oksijenleri ile tazdik odasında reaksiyonları ölçülen birçok havacılar, en basit işleri becerememek ve birçok umumî şeyleri hatırlayamamak durumunda kaldıkları müşahade edilmiştir. Kanda perhis, alkol ve mikrop istilası ile yapılan değişiklikler kâmilan hafızaya tesir ederler. göme ve ısıtma sakatlıkları fena bir hafızaya yardım eden sebeplerdendir. Terbiye clik ve sanatçılık pisikolojileri birçok defalar gözlerle tam itina etmenin ve sıhhatli gözlükler kullanmanın bedeni yorgunluğu ve zorluğu ortadan kaldırdığı ve binenaleyh hafızayı islah ettiğini görmüşlerdir. Şimdi bu hareketlerden yalnız sağlam bulunan bir vücudun ancak balığ bir dimağa sahip olduğu neticesine varmak doğru olamaz. Hepimiz biliriz ki bu doğru değildir maale-

sef aksi ekseriya vakidir. Hafızada vacut gibi terbiye edilmelidir. Bilinmesi lâzım olan sır şudur. Dimağı ve bedeni çalışmalarda nerede bir duraklama vermelidir. Çok sıhhatli bir vucutta yorgunluğa karşı mukavemet daha çoktur. Binanaleyh çalışmalara karşı dimağ daha az zehirlenir ve bozulabilir. Çok daha zayıf bir vücudda eger bir dimağ tam kıratın da ise büyük bir dikkat ile bedeni enerjili korumalıdır. Böylece bedeni ve akli çalışmaların kâmilan birbirinden ayrı olduğuna inanarak sakin endişeye düşünün. çok çalışmakla ve yahut çok oynamakla daha iyi düşünceğiniz zanetmesin.

CAHİT ERKAN

Halk Doktorluğu

Yazan: M. SALMAN

Köstebek- etveremi

(Savaştede Karealar köyünden 60 yaşında Fadime Karabacaktan derlenmiştir. Fatma ninenin soyunda köstebek olduğundan, tabiatile bundan daha iyi tedavi usulünü bilen yoktur.)

KÖSTEBEK YARASI NASIL OLUR?

Taze soğan zamanında çok deper. (depemek nüksetmek) Vücudun her yanında yarası çıkabilir. Büyük bir yara halindedir. İlk önce bir yerden deper. Yara erkeğe bir yerden, dişi ise birkaç açtır. Daima bir sarı su, cerahat akar durur. Yara kapanacağına yakın akıntı kanlı gelmeğe başlar ilaç yapılmazsa akıntı hiç kesilmez. Yaraya doktor (doktor, askerde sıhhiye erliği yapan biri) iyi olmaz dedi. Kendi yaptığımız ilaç bir ay içinde iyi yaptı. Yarayı köretti. (Köretti - kapattı) Hastalık iyi edilmezse çocuk zayıflar. Hastalık soy kovalar cinsidir. Yara sızı yapmaz. Pis pis kokar. Nerde ise o organını kullanamaz.

KÖSTEBEĞİN KALINTILARI:

Hastalık tedavi edilmezse insanı öldürebilir. Uzun zaman yara açık kalırsa ayağı sakat olur ve topal kalır. Kolunda çıkarsa

kolu çolak kalır. Eti, yara büzdüğünden bacağı ve kolu kam-bur bir hale getirir. Bu sakatlık ölüncüye kadar devam eder, iyi olmaz.

KÖSTEBEK PERHİZİ

Hastalık zamanında soğan, sarımsak, biber, bulguraşı, mayalı ekmek, balık eti, keçi eti yenmeyecek. Sığır eti, sığır yağı, çok az tuzlu, yahut tuzsuzbazlama (kalın saç ekmeği) sığır sütü yidirilecektir.

KÖSTEBEK TEDAVİSİ

Sarımana-gökkerçemek (Yazın taşlar, çalılar araeında gezer yeşil zehirli kertenkele) yakalanır. Olduğu gibi furuna atılır. Yahut kızgın kül içinde yakılmadan kurutulur. Kiremit oluncaya kadar furunda, yahut külde bekletilir. Bu havanda un haline gelinceye kadar döğülür. Yara iyice temizlenir, üstüne bal sürülür. Balın üstüne de sarımanın tozu ekilir. Bu toz yarayı çok yakar yaradan sarı su getirir. iyi oluncasına yakın da kanlı akıntı gelmeğe başlar. Yara kapanıncıya kadar ilaç günde bir yahut iki defa olmak üzere her gün sürülmelidir. Yara tutulmalı tedavi esnasında perhise son derece dikkat etmelidir. Yarayı çok temiz tutmalıdır. Yara kapandıktan sonra da hiç acı yememelidir. Bu ilaçla yara kapandıktan sonra bir daha açılmaz, depmezten geçirilecek. Katran (telement) bir kap içinde yedi defa soğuk

Sıla Kokusu

Enginden bir gemi geçer,
Selâm yüklü yardan..
Su... yelken... direk,
Bir koku taşır sıladan.

* *

Bir koku taşır sıladan:
Dalga... köpük... su..
Gözler doluverir ansızın;
Neşe sıltaıverir içimizden.

— Mahmut KURU —

bir iki aylık kadar olursa yukarıdaki ilaç miktarının yarısı alınacaktır. Bu şekildeki tedavi ile hasta yüzde yüz iyi olur.

Perhiz:

Perhise tedavi ile başlanacak ve 10.12 gün devam edilecektir. Perhise son derece dikkat edilecektir.

Çoy içilecek, tuzsuz tereyağı, mayasız yufka ekmek, yenilecek, kat'iyen başka birşey yenmeyecektir. Mayalı ekmek ekşi, tatlı ağıza alınmayacaktır. Sonra ilaç aralığa gider, yani hiç faydası olmaz. Su da içilmiyecektir.

Su yerine saparna suyu içilir.

Su yerine saparna suyu içilecektir. Bu bir ot köküdür. Aktarlarda bulunur. İplik şeklinde sarı renkte ve sarılmış vaziyettedir. Bundan yarım kilo alınır. Büyükçe bir tencereye konur.

Tencere içine perhize devam edilecek müddet içinde içilmeğe yetecek kadar su doldurulur. Saparnanın suyu pekmez şerbeti koyu çay rengi halini alıncıya kadar kaynatılır. İlaç tükeninceye kadar su yerine bu separena suyundan içilecektir. Bu su yolları, içeriği silip süpürecek ve içerdeki yaraları kapatacaktır.

Halil Ağa, ilacın tesiri hakkındaki şu tamamlayıcı bilgiyi de verdi:

Hastalık çok ilerledimi meniyeye kadar gider ve ondan sonra öldürücü tesirler yapmağa başlar Yediğimiz bütün besinlerden birer parçası muhakkak meniyeye karışır. İşte alınan ilaçlar da az

da olsa buraya kadar giderek hastalığı kökünden kazırlar. Şimdiye kadar yaptığım ilaçların birisi şaşmamıştır.

Her gün yemeklerden önce birer fincan olmak üzere üç defa içilir. Buna hastalık geçinceye kadar devam edilir.

Bodurot suyunun mide üzerindeki etkisi:

Suyu içmeğe başladıktan 3.4 gün sonra mideye dokunan yemekler yenmeğe başlanırsa katiyen mideye dokunmaz. Mide gittikçe iyileşir. Ağrıları durduğu gibi iştahı da çok açar.

Bu otun suyu yukarıda anlattığım hastaların midelerini bir hafta içinde iyi etmiştir.

Ben de şimdi herşeyi yemek. teyim. Artık sodadan filân kurtuldum. Bozot suyunun her çeşit mide hastalık ve ağrılarına iyi geleceğine inanmış buluyorum.

Zeytincilik

(Geçen Sayıdan Artan)

Zeytin Ziraat ve sanayinin ıslah ve inkişaf kabiliyeti

Zeytin tablosunda gösterildiği veçile zeytin istihsalatımızın dış memleketlerden getirdiği gelir.

Asgari	azami
lir.	lir.
Zeytin yağından 775,000	6,111,000
Salamuradan 63,599	523,000
Yekün 838,599	6,634,582 Lira arasındadır.

Bu gün yüzdoksan sekiz bin sekizyüz kırk hektarda 26 milyon 267 bin 80 zeytin ağacı vardır. Mahsul senelerinin vasatilerin göre yirmi üç bin ton zeytin danesi istahsal edilmektedir. Buna nazarane hektar başına 1159 kilo dane isabet etmektedir. Bir hektarda 125 ağaç bulunduğuna kabul edersek ağaç başına 9,2 kilo gr. dane isabet eder. umum dane istihsalatımızın 20 bin tonu salamuracılığa 110 bin ton yağ istihsaline hasredilmektedir. Son senelerin yağ istihsal vasatilerinin 24 bin ton olduğuna göre ağaç başına 0,960 kgr. yağ isabet etmekte dirki beher miktardan alınan yağ radumanı 120 kgr. dir. Bu rakamlara nazrnan yağ istihsalatına hasredilen zeytinin umumî randumanı 8,5 ta birini bulmaktadır. Halbuki zeytinliklerinin bakım isini fenni şartlar dahilinde yapan ve istihsal anayini rasyonalse etmiş olan memleketlerde raduman vasatileri şu suretledir.

Memleketler	hektardan	hektardan	Daneye nazaran
	alınan zeytin	alınan yağ	yağ randumanı
	Kgr.	Kgr.	nisbeti
Türkiye	372 1179	120	1-8,5
İspanya	1900-2500	208	1-4,5 - 1-5
İtalya	1800-2000	160	1-4 - 1-5
Yunanistan	1200-1700	133	1-6,5

Bazı dış memleketlerde hektar başına alınan yağ randumanı 300-350 kiloya çıkmıştır.

Zeytin sanayini teknik şartlar dahilinde rasyonalse etmiş memleketlerin tasirhaneleri randuman vasatilerini % 25 ile 26 ve hatta 28 dahi çıkarmışlardır. Memleketimizde mevcut mahsuldar zeytinliklerini fenni şartlara

uygun münavebeli bir gübreleme (hiç olmazsa üçsenede bir) kışın derin ve ilkbaharda sathi sürmeğe ve ağaçları budama ve sırik kullanmadan zeytin hasat etmeğe tabi tutmak ve zeytinliklerde hayvan yaymak şartile zeytinliklerin

bu günkü zeytinlerin kabiliyetini 5-6 sene içinde bir misli arttırmak imkânı vardır. Bu takdirde zeytin haslatımız 460 bin tona baliğ olacaktır. Bu miktar daneden salamuraya tahsis edilen 20 bin ton zeytin çıkarıldıkda mütebaki 440 bin ton yağ istihsaline hasredilecektir. Bu sene ise bu günkü sanayimize göre 48 bin ton yağ verecek ve kıymeti bu kalite ve piyasalara nazaran 60 milyon lira tutacaktır. Bu yağ memleket içinde sarfedilen 18500 tonu tenzil edilecek olursa bakıyye 29500 ton yağ ihraç malı olarak istihsal edilmiş olacaktır. Bununla kıymeti 33 milyon lira tutar. Tasir ve istihsal sanayimiz teknik ve ekonomik şartlar dahilinde disipline edilerek ıslah edildiği takdirde istihsal edilen yağın %80 i iyi kalite yağ olacaktır. Bu günkü senayi sistemile istihsal edilen 43 bin ton yağ yerine 60 bin ton yağ istihsal edilmiş olacaktır. mütakamil sanayi ve kalite randuman farkı olarak temin ettiği gelir 27 milyon liraya baliğ olacaktır.

Zeytinciliğimizin ıslah ve inkişafı için alınması lazım gelen tedbirler.

Zeytin ve zeytin yağ istihsalatımızı kısa bir zamanda arttırmak ve zeytin mahsullarına hakiki kıymeti verebilmek için el konması ve üzerinde ehemmiyetle durulması icap eden iki mevzu vardır.

1- Mahsuldar zeytinliklerinin verim kabiliyetini arttırmak.

2- Bu günkü yağ istihsal sa-

naayimizi teknik bir disipline tabi tutmaktır.

Müstakbel zeytin istihsal membalar içinde çalışma mevzuları şunlardır.

1- Yabancı zeytinliklerin aşılanması.

2- Fidan veya dikme ile yeni zeytinlikler tesisi.

Bizi gayemize beş sene içinde ulaştıracak ilk iki mevzudur. Bu gayeye varılabilmesi için alınması lâzımgelen teknik ve idari tedbirler şunlardır.

1- Teknik tedbirler:

a- Zeytinliklerin kışın derin sürülmesini mecburiyeti.

b- Yabancı zeytin aşılamak suretile yeni zeytinlik tesis etmek üzere bir yerden başka bir yere dikme nakledeceklerle fidanla yeni zeytinlik tesis edeceklerin bakım teşkilâtından müsaade almaları ve bu işlerin bakım teşkilâtının nazareti altında yapılması mecburiyeti.

c- Mahsuller zeytin mıntıkalarında zeytin budayıcılarının tes-cili vesacılacak zeytin budama kurslarına iştiraklarının mecburiyeti.

d- Zeytin budayıcılarının bakım teşkilâtında kurs görmüş ve budamaya izin vesikasını almış olmaları şarttır. Acemi budayıcılar zeytinliklerinin sahibi dahi olsalar resen zeytin budamazlar. Bu gibiler yalnız usta budayıcıların yanında çalışabilirler.

e- Zeytinlik sahiplerinin zeytin budama işlerini teşkilatın tes-bit edeceği esaslarda yapmak ve yaptırmakla mükellef tutulmaları.

(Devam edecek)

İlk Dost

Çeviren: N. MİSCİOĞLU

Adı Şarl Borlondu Anası ada hizmetçisi, babası alkolik, kendisi veremdi. Ben beş yaşında idim o, dokuz vardı. Ben canlı, çevik kendi hevesime tabi, haklı haksız yediğim bütün tokatları daima iadeye hazır, inatçı bir çocuktum. Hele başkasına itaat etmek benim için yapılması en müşkül bir şeydi.

Şarl ise iyi kalpli ve çok sakin bir çocuktu. Asla kızmaz katiyen halinden şikâyet etmezdi. Yaşına nisbetle kısa ve zayıftı. Sarı bir rengi vardı. Omuzlarına kadar yükselten koltuk değnekleri onu iri gösteriyordu. Zannedersem kaynak kemikleri çıkık ve bacağına biri de diğerinden kısa idi. Tanıdığım çocukların içinde en yuvarlak onun sırtıydı. Göğsünün sağ tarafında fena bir pansuman neticesinde iri bir yaranın bıraktığı çirkin bir iz göze çarpıyordu. İşte onun hayatı böyle talihsizliklerle dolu akıp gidiyordu.

Saçlarının rengini hatırlayamıyorum. Zaten gayet gayet az saçı vardı. Fakat iri mavi gözlerinin rengini asla unutmuyacağım. Uzakların doldurduğu derin bir başluğa benziyordu. Bazı defa ona sorardım:

— Söyle Şarl, gözlerinin arkasında ne var senin, deniz mi?

Gülerek sadece:

— Bilmem, derdi.

Orada gözlerin arkasında korkunç bir mana gizliydi ve bunu o biliyordu.

Ben ona hep sen diye hitap ederdim. O, bana daima siz derdi. İlk ve en iyi dostumdu. Yaramazlık et-

tiğim zamanlar hiç sesini çıkarmaz yalnız gözleriyle beni süzerdi. İşte o zaman keskin nazarlar beni korkutur, başımı öne eğer ve uzaklaşırdım.

Bir gün kırdı güzel bir bahçenin parmaklıkları önünde durduk. Babam onları tekrar boyayacaktı. Ben bu güzel ve yeni parmaklıklara sahip olmanın verdiği haz ve gururla dolaşıyordum. Bu sırada birkaç öğrencinin iri ve çamurlu ayakkabılarıyla yeniden boyanacak olan parmaklıkları kirllettiklerini görünce ne yapacağımı şaşırdım.

İlâz oradan, terbiyesiz çocukları! Bu parmaklıklar bize ait, haydi defolunuz, diye haykırdım.

Kahkahalar arasında içlerinden biri cevap verdi:

— Bizl korumak istiyen bacaksızla bakın!

Bu hakaret karşısında kan beynime sızdı. Yerden irice bir taş aldım ve bütün kuvvetimle fırlattım. Küçüklerden biri acı bir feryat kopararak kanlar içinde yere yuvarlandı. Diğerleri hep kaçtılar, Şarl sekerek geldi:

— Oh ne yaptın yaramaz kız, diye bağırdı.

Bu esnada yaptığımı pişman olup özür dilemek üzere yaralıya doğru eğilirken anî olarak karnıma bir tekme indi. Bu defa büsbütün coştum ve yumrukla mukabele ederek kollarımı boynuna doladım:

— Koca aptal! Senden af dilemek istiyordum diye haykırdım.

Döğmek için ona tekrar sarılmak

istediğim zaman Şarl, müdahale etti.

Biraz ötede durdu ve yavaşça:

— Yazık dedi, bu, içlerinde en küçükleriydi. Haksızlık etmemeli.

— Zaten herkes her işte haksız değil mi?

— Herkes kıymış?

— Başta büyüklerimiz. Onlar daima sebepsiz tekdir etmezler mi o bizi? Sonra, sonra Allah işte haksız olanların en büyüğü..

— Öyle söylemeyiniz!

— Evet söyleyeceğim. Haksız, Allah haksız işte! Bunu sen de biliyorsun. Bak benim güzel kollarım, çıplak, sağlam bacaklarım, bukleli saçlarım var. Ya senin neyin var? Sen tamamille çirkinsin. Ayaklarına çorap bile giymekten âcizsin. Koşamaz, oynuyamazsın. Bütün bu güzel şeylerden mahrumsun. Bunlara rağmen ben yaramazım. Bunu sen de söyler durursun. Sen ise uslu herkesten ulusun. Bunda Allah haksız değil de ne? O haksız işte! Ben başka Allah istiyorum.

Elini omzuma koyduğu zaman titriyordum. Boğuk bir sesle:

— Susunuz, rica ederim susunuz! dedi.

Ona tekrar baktığım zaman gözlerinin içinde hakiki bir ışık parlıyordu. Gülümseyerek gayet sakin devam etti:

— Ben şu halimle çok bahtiyarım. Büyük Tanrı yapacağı işi senden çok iyi bilir. Hayatta koşup oynamaktan başka yapılacak çok şeyler var dedi.

Bu meçhul oyuncuğun ne olabileceğini sordum, cevap vermedi.

**

Kış şehride geçiriyorduk. Şarl ar-

tık bizimle oturmuyordu. Onu pek seyrekle görebiliyordum. Şimdi benim bir çok yeni ve sık arkadaşlarım vardı. Lâkin Şarl hiç birine tercih etmiyordum.

İlkbaharın ilk günlerindeydik. "Küçük Şarl hasta," dediler "onu görünüz!,"

Anasile birlikte dış mahallede kiradıkları iki temiz odada oturuyorlardı. Anası, beni sokak kapısında karşıladı. Hiçkırıklar arasında boğulan bir sesle:

— Bu sabah Şarl ilk dinî duasını okudu.

— Ohalde niçin ağlıyorsunuz?

Cevap vermedi. Hiçkırıkları artınca:

— Siz budala mısınız diye haykırdım.

Bu, benim gözyaşı döktüğüm zaman en fazla sarfettiğim bir iltifattı.

Yatağına doğru yaklaştım, Şarl yatıyordu. Onda ihtiyar bir adam çehresi vardı. Derisi sararmış, burnu uzamış, dişleri dışarı doğru fırlamıştı. Onun yalnız gözlerini tanıdım. Biraz sararmış ve büyümüş olmasına rağmen yine aynı kudret ve güzelliğini muhafaza ediyordu.

Bir müddet bu gözler bana baktı ve güldü. Elini avuçlarıma içine aldım. Beni hafifçe kendine çekti. Kulağına dudaklarına yaklaştırdım. Mırıldandı:

— Allah haksız değil ve ben çok bahtiyarım!

* *

Çocuklar ölmez zannedirdim. Üç gün sonra bana:

— Küçük Şarl öldü dediler.

NAİM MİSCİOĞTU

Halkevi Çalışmaları

Aralık — Ocak

KONFERAS: 5-12-1945 günü Lise Coğrafya öğretmeni Seyfi Alpan [Balıkesir Coğrafyası] konulu bir konferans vermiştir.

11-12-1945 günü İktisat ve tasarruf haftası dolayısıyla evimiz salonunda yapılan toplantıda Valimiz Fazlı Gülec günün önemini belirten bir konuşma yapmış, Kayabey okulu Başöğretmeni Cemil Ataklı da alakalı bir konferans vermiştir.

10-1-1946 da Birinci İlahe zaferinin yıldönümü münasebetile evimiz tarafın dan yapılan törende Halkevi Başkanı Feyzi Hatiboğlu günün önemini anlatan bir konuşmada bulunmuştur.

KURSLAR: 5-12-1945 günü Evimizde bir İngilizce kursu açılmıştır. Kursun öğretmenliğini Lise İngilizce Öğretmeni İsmet Egemen deruhta etmiş olup 1,5 ay devam etmiştir.

Evvelce açılmış bulunan [mandolin

kursu] çalışmalarına bu aylar içinde de devam etmiştir.

Hiç okuyup yazma bilmiyenler için Ocak ayı içinde yeni bir kurs açılmıştır.

MÜSABAKALAR: 6-1-1946 günü ilk okul talebeleri ile ilk okul çağındaki yavrular arasında manzume okuma müsabakası yapılmıştır.

14-1-1946 Orta okul ve Lise talebeleri arasında da bir manzume müsabakası yapılmış ve kazananlara hediyeler verilmiştir.

DÜĞÜN—NİŞAN: Bu iki ay içinde evimiz salonunda iki düğün, üç nişan töreni yapılmıştır.

Yeni Halkevi Başkanı:

Fevzi Hatiboğlunun başkanlıkta istifası üzerine C. H. P. İl İdare Heyetince Halkevi Başkanlığına Necati-Bey öğretmen ok. Mesleki dersler öğretmeni Cevdet Demiray seçilmiştir.

Sahibi : TEVFİK FİKRET SİLAY

Neşriyat Müdürü: ABDİ AĞABEYOĞLU

Basıldığı Yer: TÜRKDİLİ BASİMEVİ

Yıldırım

